

tog initiativ til uden om regeringen her for et års tid eller så siden.

Det, der var vigtigt for SF i den forbindelse, var en erkendelse, en ydmyghed over, hvor utrolig vanskelig forsikringsaftaleloven er. Derfor var det også vigtigt for os at give udvalget tid til – selv om det kan være, at udvalgsmedlemmerne måske ikke synes, de har tid nok – i hvert fald at få løst opgaven i to tempi.

Den første del af opgaven er nu løst, og efter min bedste overbevisning ser det så godt ud, som det nu kan. For vi skal jo også hele tiden være opmærksomme på, at der jo under udvalgets fremtidige drøftelser, når det nu skal se forsikringsaftaleloven i den helt store helhed, kan komme nye ideer, ny vinkler, nye problemer, som man bliver nødt til at finde nye løsninger på, og hvor den nye løsning måske også kan komme til at betyde en ændring af den lovgivning, som vi nu laver, nemlig ændring af § 120 a.

De Samvirkende Invalideorganisationer har i deres høringssvar gjort særlig opmærksom på, at de ønsker, at udvalget fortsat skal kunne arbejde med den problemstilling, som vi nu har til behandling her i salen, og jeg vil derfor spørge justitsministeren, om han ikke er enig i, at på trods af, at vi nu vedtager det her lovforslag i denne her samling – og som jeg kan forstå på de foregående ordførere, så vil det ikke give de store problemer – så vil vi ikke derved forhindre udvalget i at arbejde videre med en eventuel ændring af § 120 a med henblik på at få sikkerhed for, at forsikringstagerne får de optimale muligheder for at forsikre sig på en sådan måde, at de kan overskue, hvad forsikringen fremover kommer til at dække.

Det, der er vigtigt for os, er, at forsikringsaftaleloven er en ekstremt gammel lov. Den har en lang praksis bag sig, den er svær at lave om, og den har utrolig stor betydning for de mennesker, når vi laver den om. Så derfor skal vi give udvalget så gode rammer som muligt for at komme til det rigtige resultat, når det endelig afgiver sin betænkning om, jeg tror nok, det er et par år, så derfor regner jeg med, at justitsministeren besvarer mit spørgsmål bekræftende.

Peter Skaarup (DF):

Som flere andre ordførere ganske rigtigt har været inde på, så er baggrunden for det her lovforslag jo et beslutningsforslag, som blev vedtaget i Folketinget, og initiativtagerne var vi selv i Dansk Folkeparti med iblandt. Jeg vil dog

sige, at det i høj grad også var SF, der var hurtigt ude og fik klaret de her ting og lagt nogle ting frem for os andre, der gjorde, at vi kunne finde et godt grundlag for at pålægge regeringen at arbejde videre med det her, og det skal SF i øvrigt have tak for.

Jeg kan også sige, at jeg er enig i de bemærkninger, som fru Anne Baastrup kom med for lidt siden, nemlig at det er vigtigt, at regeringen også arbejder på at skabe mere gennemskuelighed omkring forsikringsaftaleloven. Hvis det er sådan, at det udvalg, der arbejder i øjeblikket, når frem til noget, der skaber den gennemskuelighed, så vil det have vores fulde støtte, og jeg synes, det vil være vigtigt, at ministeren også er enig i det.

Men ellers vedrører det her jo bl.a. den dame – og der kan være andre lignende tilfælde – hvor sygdommen først opdages på et tidspunkt, efter at aftalen er trådt i kraft. Der vil det være rimeligt, at man ikke fremover håndterer den slags situationer i retssale, men at der bliver et lovgrundlag, der simpelt hen regulerer, at de erstatninger, der skal være, så falder på plads uden større problemer.

Det sikrer det her lovforslag. Derfor har det vores fulde støtte i Dansk Folkeparti, og det gælder om at få vedtaget det meget hurtigt.

Sonja Albrink (CD):

Da flere ordførere har gennemgået lovforslaget og fortalt, hvad indholdet er, og hvordan tilbudsens var, skal jeg bare på CD's vegne tilkendegive, at vi støtter lovforslaget.

Elisabeth Arnold (RV):

På Det Radikale Venstres vegne vil jeg tilsige støtte til det her lovforslag, men jeg vil godt komme med en enkelt bemærkning, nemlig at det jo ikke burde have været nødvendigt overhovedet at fremsætte dette lovforslag.

Den beslutning, et forsikringssselskab tog for en del år siden om ikke at udbetale erstatning til en kvinde, som var blevet syg i forsikringsperioden, burde have været anderledes. Det har der været mange kommentarer til i løbet af den proces, der er gået forud. Hvis dette forsikringssselskab havde udvist blot et minimum af det, der vist nok hedder kulance eller overordnet vurdering af, hvor vigtig den her sag var, hvis de blot havde opført sig ordentligt og anstændigt, så havde det ikke været nødvendigt at lave den lovændring.